

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/226/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205667
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8513205667.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporkyni J. X., nar. X.X.XXXX, bytom E. XXX/XX, Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ALIANCIA SPOTREBITEĽOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY, Mestská 271/11, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 42 353 661, právne zastúpeného JUDr. Vincentom Lechmanom, advokátom, Popradská 80, Košice v konaní o zaplatenie 820,75 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi istinu 218,75 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 27.7.2012 do zaplatenia v 50 eur mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 30. dňa toho-ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok pri nezaplatení jedinej splátky.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Odporkyni súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 105,11 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Vincenta Lechmana, advokáta AK, Košice v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným dňa 18.10.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 820,75 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj na náhradu trov konania. Žalovaná suma pritom pozostáva z nezaplatenej ceny poskytnutých služieb vyfaktúrovaných v období mesiacov marec 2012 až máj 2012 vo výške 218,75 eur (pôvodne 453,75 eur, úhrady odporkyne celkom v sume 235 eur) a z náhrady škody vo výške 602 eur za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia, pričom táto suma predstavuje rozdiel medzi ich predajnou cenou a tzv. akciovou cenou. Navrhovateľ uviedol, že predmetnú škodu spôsobila odporkyňa tým, že získala mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatkov sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, ale následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvných vzťahoch počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podaním zo dňa 13.11.2013 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane odporkyne v časti konania týkajúcej sa uplatnenej náhrady škody.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a odporkyňa doručila návrh na začatie konania a súčasne ju vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadrila v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odporkyňa sa k návrhu a vedľajšiemu účastníctvu písomne nevyjadrila.

Navrhovateľ podaním zo dňa 22.4.2014 oznámil súdu, že súhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 30.4.2014 poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že medzi navrhovateľom a odporkyňou došlo k uzavretiu písomnej dohody o výške kúpnej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia, teda navrhovateľom bola stanovená odkupná cena zariadenia, ktorú odporkyňa uhradila. Podľa názoru vedľajšieho účastníka za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom, napr. podmienením právneho úkonu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou nie je následkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi stranami sporu. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K škode vzniknutej tým, že mal navrhovateľ náklady na predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a náklady na údržbu na vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete vedľajší účastník uviedol, že sa jedná o náklady, ktoré navrhovateľ znáša aj keď sa klient rozhodne využívať služby navrhovateľa bez toho, aby sa zmluvne zaviazal, resp. ak sa klient nerozhodne pre „paušál“. Poukázal tiež na to, že zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty už bola súdom určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti ako celku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby súd návrh v časti týkajúcej sa náhrady škody zamietol.

Pojednávania dňa 12.6.2014 sa navrhovateľ a jeho právny zástupca, vedľajší účastník na strane odporkyne, ani právny zástupca vedľajšieho účastníka nezúčastnili. Navrhovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní podaním zo dňa 5.6.2014 z dôvodu hospodárnosti konania. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa, vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a ich právnych zástupcov.

Odporkyňa na pojednávaní súhlasila so zaplatením zvyšnej ceny hovorného vo výške 218,75 eur spolu s úrokom z omeškania v mesačných splátkach po 50 eur. Náhradu škody, ktorú si navrhovateľ uplatnil, navrhla zamietnuť, nakoľko nebola upozornená na to, že cena telefónov bola vyššia a že bude povinná zaplatiť rozdiel, ak nezotrvá v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov. Navyše uviedla, že dojednané zmluvné pokuty sú neprímerané a nezohľadňujú skutočnosť, po akú dobu zotrvá v zmluvnom vzťahu. Tiež uviedla, že jej nebola doručená žiadna výpoveď alebo odstúpenie od zmlúv zo strany navrhovateľa. Napokon objasnila, že cenu hovorného a poskytnutých služieb prestala uhrádzať z dôvodu, že stratila zamestnanie, má pozastavenú živnosť z dôvodu, že mala dlhy na odvodoch, na nájomnom a podobne.

Súd sa oboznámil s vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zo dňa 30.4.2014, s vyjadreniami navrhovateľa zo dňa 22.4.2014 a 5.6.2014, vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a listinnými dôkazmi - zmluvou o pripojení zo dňa 28.9.2002, dodatkom k zmluve o pripojení uzavretým dňa 6.12.2011, prílohou č. 1 k dodatku k zmluve, zmluvou o pripojení zo dňa 6.12.2011, dodatkom k zmluve o pripojení uzavretým dňa 20.4.2012, listinami označenými ako detaily k SOS, pokusom o pokonávku zo dňa 12.7.2012 a kópiou doručanky, opismi faktúr č. 21461434266, č. 2146033182, č. 2149562053, č. 2149466499, č. 2149580679, č. 2150851780, č. 2152912760 a č. 2153026864, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej

mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej iba „všeobecné podmienky“), oboznámil sa tiež s obsahom informatívnych výpisov navrhovateľa a jeho právneho zástupcu z obchodného registra, ako aj s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 28.9.2002 zmluvu o pripojení č. A0526066. Dňa 6.12.2011 uzavreli dodatok k uvedenej zmluve o pripojení, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni mobilný telefón zn. Sony Ericsson Xperia Mini Pro za kúpnu cenu 19 eur a podľa tvrdenia navrhovateľa bežná predajná cena uvedeného telefónu bola 240 eur.

Dňa 6.12.2011 uzavreli tiež zmluvu o pripojení č. A6019552, ku ktorej uzavreli dodatok dňa 20.4.2012. Z dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni mobilný telefón Samsung Galaxy S II za kúpnu cenu 29 eur, hoci v návrhu navrhovateľ uviedol, že odporkyňa zaplatila za mobilný telefón sumu 89 eur a takáto predajná cena vyplýva aj z listiny označenej ako „detaily k SOS“, pričom podľa tvrdenia navrhovateľa bežná predajná cena uvedeného telefónu bola 470 eur.

V zmysle bodu 2.3 dodatkov sa odporkyňa zaviazala zotrvať v zmluvných vzťahoch a využívať bez prerušenia služby poskytované navrhovateľom v súlade so svojimi záväzkami po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatkov a zároveň sa zaviazala neuskutočniť úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmlúv a/alebo dodatkov pred uplynutím doby viazanosti (písm. a/ bodu 2.3. dodatku), nepožiadat' o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty (písm. b/ uvedeného bodu dodatku), nedopustiť sa konania, alebo svojím konaním nedať podnet alebo neumožniť také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy, alebo ju vypovedať, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť jej poskytovanie služieb (písm. c/ uvedeného bodu dodatku), ako aj že bude mať na SIM karte aktivovaný účastnícky program (resp. taký variant) alebo takú kombináciu účastníckych programov v bode 2.2 písm. b/ uvedených kategórií služieb, že nedôjde k porušeniu jeho záväzku podľa bodu 2.2 dodatku (písm. d/ bodu 2.3 dodatku).

V zmysle bodu 2.2 dodatku zo dňa 6.12.2011 sa odporkyňa zaviazala, že počas doby viazanosti bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. variant účastníckeho programu), u ktorého je výška mesačného poplatku (vrátane DPH) stanovená prinajmenšom na sumu 59,75 eur.

V zmysle bodu 2.2 dodatku zo dňa 20.4.2012 sa zaviazala, že počas doby viazanosti bude mať na SIM karte aktivovaný taký účastnícky program (resp. variant účastníckeho programu), u ktorého je výška mesačného poplatku (vrátane DPH) stanovená prenajmenšom na sumu 39,90 eur.

V zmysle bodu 3.7 dodatkov k zmluve o pripojení odporkyňa vyhlásila, že si je vedomá, že mobilné telefóny jej sú predávané za cenu rovnajúcu sa rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a v zmysle uvedeného dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa zaviazala užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty po dobu dohodnutú v danom dodatku (24 mesiacov - doba viazanosti) pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov v čl. 2 bodoch 2.2, 2.3 alebo 2.4 dodatku) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu, aj s ohľadom na prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu.

Navrhovateľ vypožičal odporkyni SIM karty a zaviazal sa jej poskytovať služby vo zvolených účastníckych programoch (Vol. do vš. sietí 200+ a Vol.s.Deň+ a Vol. do vš. sietí 400+ a Vol.s.Večer a Víkend+). Odporkyňa v lehote splatnosti neplatila cenu za navrhovateľom poskytnuté služby vyfakturované v období od mája 2012 do júla 2012, spolu vo výške 453,75 eur.

Navrhovateľ vyzval odporkyňu pokusom o pokonávku zo dňa 12.7.2012 na úhradu sumy vo výške 1 140,21 eur, ktorá pozostáva z pohľadávky za poskytnuté služby v sume 453,75 eur, zmluvnej pokuty/náhrady škody v sume 602 eur a poplatku za mimosúdne vymáhanie v sume 84,46 eur najneskôr do 26.7.2012. Odporkyňa prevzala pokus o pokonávku dňa 17.7.2012. Po doručení pokusu o pokonávku odporkyňa uhradila navrhovateľovi celkom sumu 235 eur.

Ustanovenie dodatkov k zmluve o pripojení obsahujúce dohodu o zmluvnej pokute bolo v iných súdnych konaniach navrhovateľa vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na čo poukázal samotný

navrhovateľ v podanom návrhu, domáhal sa preto pokiaľ ide o sumu 602 eur (rozdiel medzi predajnou cenou pri uzavretí zmluvy o pripojení a určenou akciovou cenou poskytnutých mobilných telefónov) jej zaplata z dôvodu náhrady škody, z ktorej sumy však požadoval zároveň aj zaplata úroku z omeškania odo dňa 27.7.2012, teda odo dňa, kedy sa mala odporkyňa dostať do omeškania so splnením záväzkov v zmysle vyššie uvedeného pokusu o pokonávku.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež iba „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z., zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z., podnik má právo na zaplata ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Predmetom tohto konania je zaplata ceny hovorného a poskytnutých služieb vo výške 218,75 eur a náhrady škody vo výške 602 eur, teda spolu zaplata sumy vo výške 820,75 eur s príslušenstvom.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný iba čiastočne, a to v časti nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné, preto v tejto časti návrhu vyhovel a v časti zaplatenia náhrady škody návrh zamietol.

Z citovaného zákonného ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka vyplýva, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti a pri tejto všeobecnej zodpovednosti za škodu je potrebné, aby boli splnené určité základné predpoklady.

Týmito základnými predpokladmi sú 1. protiprávny úkon, 2. existencia škody, 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou (kauzálny nexus) a 4. zavinenie škodcu. Prvé tri predpoklady majú objektívny charakter a štvrtý subjektívny charakter.

1.) Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti.

2.) Škodou je ujma, ktorá môže byť majetková - vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom, alebo aj nemajetková, pričom rozoznávame skutočnú škodu (zmenšenie majetku poškodeného) a ušlý zisk.

3.) Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku.

Škodu možno vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním škodcu. Súd riešil otázku existencie škody ako právnej kategórie a teda súčasne skúmal existenciu zmenšenia majetku navrhovateľa (poškodeného), a to či toto zmenšenie bolo vyvolané (či bolo v príčinnej súvislosti) s porušením právnej povinnosti odporkyne.

V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (uznesenie 5C/226/2013-55 zo dňa 14.4.2014, ako aj na pojednávaní 12.6.2014, ktorého sa nezúčastnil zo subjektívnych dôvodov) nepredložil relevantné dôkazy preukazujúce naplnenie základných atribútov vzniku a výšky škody.

Cena, ktorú zaplatila odporkyňa za poskytnutý mobilný telefón Sony Ericsson Xperia Mini Pro podľa dodatku k zmluve o pripojení, predstavovala 19 eur, pričom jeho cena bez poskytnutej zľavy mala podľa tvrdenia navrhovateľa predstavovať sumu 240 eur. Za poskytnutý mobilný telefón Samsung Galaxy S II zaplatila odporkyňa podľa tvrdení navrhovateľa cenu 89 eur, pričom jeho cena bez poskytnutej zľavy mala predstavovať sumu 470 eur. Doklad, o tom že v rozhodnom čase sa dotknuté zariadenia predávali za práve takúto cenu, a teda že všeobecná predajná cena zariadenia a nie iba navrhovateľom uvedená predajná cena bola práve v takejto výške, navrhovateľ súdu v celom konaní nepredložil. Podľa tvrdenia navrhovateľa rozdiel medzi uvedenými sumami predstavuje spolu 602 eur. Navrhovateľ v rámci žalovanej istiny požadoval zaplatenie sumy 602 eur ako náhrady škody medzi „akciovou“ cenou podľa zmluvy o pripojení a bežnou maloobchodnou cenou navrhovateľa v čase uzavretia zmluvy o pripojení. Listiny označené ako detaily k SOS, číslo SOS kódu X7YR7 a číslo SOS kódu P7067, z ktorých vyplýva, že akciová cena telefónu Sony Ericsson Xperia Mini Pro bola 19 eur a predajná cena 240 eur a akciová cena telefónu Samsung Galaxy S II bola 89 eur a jeho predajná cena 470 eur, súd nepovažuje za doklady preukazujúce všeobecnú predajnú cenu predmetných mobilných telefónov, teda cenu, za ktorú by sa mali tieto mobilné telefóny predávať.

Škodu mala odporkyňa spôsobiť navrhovateľovi podľa tvrdenia navrhovateľa uvedeného v návrhu na začatie konania tým, že odporkyňa získala mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za „akciovú“ (zvýhodnenú) cenu tak, že podpisom dodatkov k zmluvám o pripojení sa zaviazala používať služby, platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušila svoj záväzok zotrvať v zmluvných vzťahoch počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ však v tomto konaní nepreukázal, že medzi ním a odporkyňou došlo k ukončeniu zmluvných vzťahov pred dohodnutou dobou viazanosti (osobitne, akým spôsobom k ukončeniu zmluvného vzťahu došlo - nebol predložený

doklad o žiadosti odporkyne o vypojenie SIM karty z prevádzky alebo o jej dočasnú deaktiváciu - bod 2.3 písm. b/ dodatku k zmluve o pripojení, či iný úkon odporkyne smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy/ dodatku - bod 2.3 písm. a/ dodatku k zmluve o pripojení, ani doklady o vypovedaní zmluvy či odstúpení od nej zo strany navrhovateľa - bod 2.3 písm. c/ dodatku k zmluve o pripojení). V konaní bola preukázaná len skutočnosť, že odporkyňa neuhradila navrhovateľovi faktúry za poskytnuté služby a hovorné, teda v tejto časti porušila svoje povinnosti, ale v dôsledku porušenia týchto povinností nebolo preukázané, aby došlo ku ukončeniu zmluvných vzťahov medzi navrhovateľom a odporkyňou.

Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal ukončenie zmluvných vzťahov s odporkyňou (osobitne, že by k ukončeniu zmluvných vzťahov pred dobou viazanosti došlo práve zo strany odporkyne a teda že odporkyňa porušila právnu povinnosť zotrvať v zmluvných vzťahoch počas dohodnutej doby) pred uplynutím doby viazanosti tak, ako to vyplýva z písm. a/, b/ či c/ bodu 2.3 dodatkov k zmluve o pripojení a z bodu 2.4 uvedených dodatkov, tiež nepreukázal ani porušenie povinností odporkyne podľa bodu 2.2 dodatkov.

Súd dodáva, že navrhovateľ poskytol odporkyňi zľavnené telefóny/telekomunikačné zariadenia, resp. jej umožnil na základe dodatku k zmluve kúpu telefónov/telekomunikačných zariadení za ním určené znížené kúpne ceny, čo je podľa názoru súdu prejavom jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie zamerané podľa názoru súdu výhradne za účelom získania klientov. Navrhovateľ sa sám rozhodol predat' mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za zľavnenú kúpnu cenu, preto inú ako zľavnenú predajnú cenu zaplatenú na základe kúpnej zmluvy súd nepovažuje z hľadiska záväzku odporkyne za relevantnú.

Zľava z kúpnej ceny mobilných telefónov nepredstavuje škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti odporkyne. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporkyňa navrhovateľ poskytol pri kúpe mobilných telefónov, nie je následkom porušenia povinnosti odporkyne platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale následkom vôle navrhovateľa (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu) vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporkyne platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy riadená a ovplyvnená, a to, ako uviedol, že odporkyňa poskytol zľavu z kúpnej ceny len z toho dôvodu, že sa táto zaviazala platiť mu za služby počas celej doby viazanosti, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv a ani s ním právne nesúvisí. Na formovaní vôle navrhovateľa, ako aj odporkyne pri uzatváraní dodatkov k zmluvám o pripojení, a teda aj pri uzatváraní kúpnych zmlúv na mobilné telefóny, mali určite vplyv mnohé faktory tak na strane odporkyne (napr. ponuky iných mobilných operátorov, jej majetkové pomery, potreba nového mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora), ako aj na strane navrhovateľa, a to snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu, atď. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve odpredať odporkyňi mobilné telefóny so zľavou. Avšak jediným možným následkom porušenia povinnosti odporkyne platiť riadne a včas cenu za poskytované služby, by bolo nenadobudnutie práve tohto brutto zisku v podobe mesačných platieb za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku navrhovateľa o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilných telefónov takýmto následkom nie je.

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh v časti istiny vo výške 602 eur požadovanej z dôvodu náhrady škody, a to aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na úroky z omeškania z nej.

V časti uplatneného nároku na zaplatenie ceny za poskytnuté služby a hovorné, z obsahu predložených faktúr vyplýva, že navrhovateľ vyúčtoval odporkyňi cenu poskytnutých služieb vo výške 453,75 eur (jednotlivé položky sú popísané vo faktúrach č. 21461434266, č. 2146033182, č. 2149562053, č.

2149466499, č. 2149580679, č. 2150851780, č. 2152912760 a č. 2153026864). Navrhovateľ umožnil odporkyni uhradiť cenu za tieto služby ešte v dodatočnej lehote v zmysle pokusu o pokonávku z 12.7.2012, a to do 26.7.2012. Odporkyňa uhradila iba časť svojho dlhu vo výške 235 eur. Zo zvyškom dlhu vo výške 218,75 eur je v omeškaní. Navrhovateľ požadoval z celej dlžnej istiny úrok z omeškania až od 27.7.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na splnenie záväzku odporkyne. Keďže návrh navrhovateľa je v časti ceny za poskytnuté služby a hovorné dôvodný, súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 218,75 eur, ako aj úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 8,75 % ročne od 27.7.2012 do zaplatenia (základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania odporkyne s každou jednotlivou časťou istiny bola vo výške 1 %, resp. 0,75 %, a tak navrhovateľ má nárok na úrok z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyšší než základná úroková sadzba ECB, t.j. vo výške 9 %, resp. 8,75 % ročne), keďže navrhovateľom uplatnený úrok neprevyšuje zákonom stanovenú výšku úroku z omeškania, súd mu priznal požadovaný 8,75 % ročný úrok z omeškania od 27.7.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí termínu na zaplatenie stanoveného v pokuse o pokonávku do zaplatenia.

Súd povolil odporkyni splácať priznanú sumu s úrokom z omeškania v mesačných splátkach po 50 eur mesačne podľa § 160 ods. 1 O.s.p. počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 30. dňa toho-ktorého mesiaca s tým, že nezaplatenie čo i len jedinej splátky bude mať za následok splatnosť celého dlhu. Pri povoľovaní splátok súd prihliadol na žiadosť odporkyne o povolenie splátok z dôvodu jej majetkových a osobných pomerov, ktorá má toho času pozastavenú živnosť, nikde nepracuje a má ďalšie dlhy na nezaplatených odvodoch do sociálnej poisťovne, nedoplatok na nájomnom a podobne.

O trovách konania navrhovateľa a odporkyne súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri žalovanej istine 820,75 eur bol úspech navrhovateľa v časti istiny vo výške 218,75 eur, čo predstavuje 26,65 % úspešnosť a úspech odporkyne v časti istiny vo výške 602 eur, čo predstavuje 73,35 %. Úspech odporkyne prevyšuje úspech navrhovateľa o 46,702 % a v takomto rozsahu by mala odporkyňa právo na náhradu trov konania od navrhovateľa, ale odporkyňa si náhradu trov konania neuplatňovala a zo spisu jej žiadne trovy ani nevyplývajú, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vedľajší účastník si uplatnil právo na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 105,11 eur. S poukazom na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, napríklad rozhodnutia sp. zn. 3Co 17/2012 zo dňa 23.05.2012, sp. zn. 4Co 18/2012 zo dňa 07.09.2012, sp. zn. 5Co/37/2012 zo dňa 12.07.2012, sp. zn. 16Co 33/2012 zo dňa 16.04.2012, sp. zn. 18Co 34/2012 zo dňa 16.08.2012 a sp. zn. 19Co 40/2012 zo dňa 23.08.2012, súd zastáva názor, že vedľajší účastník môže vstúpiť aj len do časti konania - týkajúcej sa zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody a vedľajší účastník na strane odporkyne má vzhľadom na plný úspech v predmetnej časti sporu nárok na náhradu trov konania.

Súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka vychádzal z hodnoty predmetu sporu vo výške 602 eur predstavujúcej uplatnenú náhradu škody, a teda trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú 1. z odmeny 2 x 39,84 eur za dva úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to za úkony prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom - § 13a ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. a písomné podanie na súd - § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., 2. z náhrady výdavkov 1 x 7,81 eur k úkonu právnej služby vykonanému v roku 2013 a 1 x 8,04 eur k úkonu právnej služby vykonanému v roku 2014 podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. a 3. z DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 20 % zo základu pre výpočet vo výške 47,88 eur, t.j. vo výške 9,58 eur (právny zástupca vedľajšieho účastníka je platcom DPH od 1.3.2014, preto požadoval DPH iba k odmene a náhrade výdavkov k úkonu právnej služby vykonanému po tomto dátume). Na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 105,11 eur

súd zaviazal v príslušnej časti uplatnenej náhrady škody neúspešného navrhovateľa v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať v lehote do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku odvolanie, a to na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.